

บทที่ 4

ผลการทดลองและวิจารณ์

โดยทั่วไป สาเหตุที่ทำให้การวิเคราะห์ไนโตรเจนโดยวิธีเคลดาคัลปกติมีค่าไนโตรเจนต่ำกว่าที่ควรจะเป็นก็คือ การย่อยไม่สมบูรณ์ หรือการสลายตัวของ NH_4^+ เนื่องจากอุณหภูมิของสารละลายที่ย่อยสูงเกินกว่า 400°C (McKenezie and Wallace, 1954; Lake *et al.*, 1951) และการสูญเสียไนโตรเจนในรูปของ NO_3^- เนื่องจากไม่มีการเปลี่ยน NO_3^- ให้เป็น NH_4^+ (Bremner, 1996) สาเหตุเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นในการทดลองนี้ เนื่องจากการใช้ $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ เป็นตัวอย่างมี NH_4^+ ที่เป็นผลิตภัณฑ์ของการย่อยอยู่แล้วและไม่มีไนโตรเจนในรูปของ NO_3^- นอกจากนั้นอุณหภูมิของสารละลายที่ย่อยก็ต่ำกว่า 400°C ทั้งหมด (ตาราง 20, 21 และ 22) ดังนั้น การได้ค่าไนโตรเจนออกมาต่ำกว่า หรือเท่ากับค่าควบคุมของการวิเคราะห์โดยวิธีโมดิฟายด์คอมพรีเฮนซีฟในการทดลองนี้ จึงมีสาเหตุมาจากการเกิดและสลายตัวสารเชิงซ้อน สอดคล้องกับที่ Kane and Fitzpatrick (1990) ระบุไว้

การหาสถานะที่เหมาะสมในการย่อยด้วยบล็อกย่อยและการกลั่นด้วยเครื่องกลั่นไอน้ำ

1. ผลของอัตราส่วนของเกล็ดต่อกรด ที่อุณหภูมิของบล็อกย่อยต่างๆ

การเพิ่มอัตราส่วนของเกล็ดต่อกรดทำให้ได้ค่าไนโตรเจนเพิ่มขึ้นในทุกอุณหภูมิของบล็อกย่อยที่ใช้ (ตาราง 16) แต่ถ้าอุณหภูมิของบล็อกย่อยต่ำแค่ 300°C การเพิ่มอัตราส่วนของเกล็ดต่อกรดไปจนถึง 1.5:1 ทำให้ได้ค่าไนโตรเจนออกมา 20.06 เปอร์เซ็นต์ น้อยกว่าค่าควบคุม 21.10 เปอร์เซ็นต์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถ้าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์การได้กลับคืน (% recovery) โดยนำค่าที่วิเคราะห์ได้ (20.06) คูณหนึ่งร้อยหารด้วยค่าควบคุม (21.10) จะได้ 95.1 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น การเพิ่มอุณหภูมิของบล็อกย่อยเป็น 370°C ใช้อัตราส่วนของเกล็ดต่อกรด 1.5:1 ทำให้ได้ค่าไนโตรเจน 21.02 เปอร์เซ็นต์ และถ้าเพิ่มเป็น 400°C ใช้อัตราส่วนของเกล็ดต่อกรด 1:1 หรือมากกว่า จะได้ค่าไนโตรเจน

21.09 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งไม่ต่างจากค่าควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สภาวะทั้ง 2 แบบที่ไม่แตกต่างจากค่าควบคุมนี้เป็นสภาวะที่เหมาะสม จะถูกเลือกนำไปใช้ในการกำหนดวิธีการปรับเปลี่ยนต่อไป

ตาราง 16 ผลของอัตราส่วนของเกลือต่อกรด และอุณหภูมิของบดลือกย่อยต่างๆ ต่อค่าไนโตรเจนใน $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ ย่อยหลังจากอุณหภูมิบดลือกสุดท้าย นาน 75 นาที

$\text{K}_2\text{SO}_4 / \text{H}_2\text{SO}_4$ (กรัม/มล.)	ค่าไนโตรเจนใน $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ ^{1/} (เปอร์เซ็นต์)		
	300 °C	370 °C	400 °C
Control ^{2/}	21.10 ^a	21.10 ^a	21.11 ^a
0.5:1	19.30 ^d (91.5%) ^{3/}	19.58 ^c (92.8%)	19.91 ^c (94.3%)
0.75:1	19.88 ^c (94.2%)	20.37 ^d (96.5%)	20.94 ^b (99.2%)
1:1	19.86 ^c (94.1%)	20.83 ^c (98.7%)	21.09 ^a (99.9%)
1.25:1	20.10 ^b (95.3%)	21.00 ^b (99.5%)	21.10 ^a (100.0%)
1.5:1	20.06 ^b (95.1%)	21.02 ^{ab} (99.6%)	21.11 ^a (100.0%)
CV (%)	0.24	0.27	0.10

^{1/} ค่าเฉลี่ย 4 ซ้ำ

^{2/} $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ ที่ย่อยโดยไม่ใส่ Cr

^{3/} เปอร์เซ็นต์การได้กลับคืน = ค่าที่วิเคราะห์ได้ $\times 100$ / ค่าควบคุม

2. ผลของระยะเวลาในการย่อย

ในสถานะการย่อยทั้ง 2 แบบ แบบที่ 1 อัตราส่วนของเกลือต่อกรด 1.5:1 อุณหภูมิบดลือกย่อย 370 °C และแบบที่ 2 อัตราส่วนของเกลือต่อกรด 1:1 อุณหภูมิบดลือกย่อย 400 °C (ตาราง 17) พบว่า หลังจากย่อยจนถึงอุณหภูมิบดลือกย่อยสุดท้ายที่ต้องการ ถ้าย่อยต่อไป 10 หรือ 25 นาที ค่าไนโตรเจนที่ได้จะน้อยกว่าค่าควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ถ้าย่อยต่อไปอีก 45 นาที หรือนานกว่า ค่าไนโตรเจนจะไม่แตกต่างจากค่าควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติ ดังนั้น เวลาการย่อยที่เหมาะสม จึงต้องย่อยต่อไปอีกหลังจากอุณหภูมิบดล้อย่อยสุดท้าย 45 นาที หรือนานกว่า

ตาราง 17 ผลของระยะเวลาในการย่อยที่อุณหภูมิบดล้อย่อยสุดท้ายในสถานะทั้ง 2 แบบ ต่อค่าไนโตรเจนใน $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$

เวลาย่อยหลังจากอุณหภูมิ สุดท้าย (นาที)	ค่าไนโตรเจนใน $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ ^{1/} (เปอร์เซ็นต์)	
	370 °C, $\text{K}_2\text{SO}_4/\text{H}_2\text{SO}_4$ 1.5:1	400 °C, $\text{K}_2\text{SO}_4/\text{H}_2\text{SO}_4$ 1:1
Control ^{2/}	21.10 ^a	21.11 ^a
10	19.17 ^c (90.8%) ^{3/}	20.48 ^c (97.0%)
25	20.93 ^b (99.2%)	20.77 ^b (98.4%)
45	21.10 ^a (100.0%)	21.11 ^a (100.0%)
75	21.08 ^a (99.9%)	21.07 ^a (99.8%)
120	21.07 ^a (99.9%)	21.05 ^a (99.7%)
CV (%)	0.07	0.13

^{1/}ค่าเฉลี่ย 4 ซ้ำ

^{2/} $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ ที่ย่อยโดยไม้ใส่ Cr, เวลาย่อย 75 นาที หลังจากอุณหภูมิสุดท้าย

^{3/} เปอร์เซ็นต์การได้กลับคืน = ค่าที่วิเคราะห์ได้ \times 100/ค่าควบคุม

3. ผลของระยะเวลาในการกลั่นไอน้ำ

ไม่ว่าตัวอย่างจะถูกย่อยแบบที่ 1 อัตราส่วนของเกลือต่อกรด 1.5:1 อุณหภูมิบดล้อย่อย 370 °C ย่อยนาน 45 นาที และแบบที่ 2 อัตราส่วนของเกลือต่อกรด 1:1 อุณหภูมิบดล้อย่อย 400 °C ย่อยนาน 75 นาที พบว่า การนำไปกลั่นไอน้ำ 5 นาที จะได้ค่าไนโตรเจนออกมาน้อยกว่าค่าควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การกลั่นไอน้ำ 10 นาที หรือนานกว่าทำให้ได้ค่าไนโตรเจนออกมาไม่แตกต่าง หรือมากกว่าค่าควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 18) จึงสรุปได้ว่าสภาวะที่เหมาะสมในการกลั่นไอน้ำ คือ ต้องกลั่นเป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 10 นาที

Bremner (1960) ได้ชี้ให้เห็นว่า การระบุแต่ละระยะเวลาในการกลั่นจะไร้ความหมาย ถ้าไม่ระบุอัตราเร็วในการกลั่นด้วย เนื่องจากการกลั่นที่จะทำให้ได้ในโตรเจนออกมาทั้งหมดขึ้นอยู่กับผลคูณของระยะเวลา และอัตราเร็วในการกลั่น ถ้าอัตราเร็วในการกลั่นน้อย ระยะเวลาในการกลั่นก็จะต้องนาน แต่ในทางกลับกัน ถ้าอัตราเร็วในการกลั่นมาก ระยะเวลาในการกลั่นก็จะต้องน้อยลง ดังนั้น Bremner (1960) จึงเสนอให้ใช้ปริมาณของสารละลายที่กลั่น ได้แทนระยะเวลาและอัตราเร็วในการกลั่น

เครื่องกลั่นที่ผู้ทดลองใช้ในการทดลองนี้ มีความสามารถในการกลั่นได้สารละลายออกมาดังตาราง 19 ความเร็วในการกลั่นจะอยู่ประมาณ 15 มล.ต่อนาที และเมื่อนำผลการทดลองใน ตาราง 18 มาใส่ใน ตาราง 19 ด้วย ก็จะสรุปได้ว่าควรจะกลั่นตัวอย่างให้มีปริมาณสารละลายที่กลั่นได้อย่างน้อย 160 มล. จึงจะทำให้ได้ในโตรเจนออกมาหมด

ตาราง 18 ผลของระยะเวลาในการกลั่นด้วยไอน้ำ ต่อค่าไนโตรเจนใน $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$

ระยะเวลาในการกลั่น (นาที)	ค่าไนโตรเจนใน $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ ^{1/} (เปอร์เซ็นต์)	
	370 °C, $\text{K}_2\text{SO}_4/\text{H}_2\text{SO}_4$ 1.5:1 ^{2/}	400 °C, $\text{K}_2\text{SO}_4/\text{H}_2\text{SO}_4$ 1:1 ^{3/}
Control ^{4/}	21.17 ^a	21.10 ^a
5	20.58 ^b (97.2%) ^{5/}	20.12 ^b (95.3%)
10	21.14 ^a (99.9%)	21.19 ^a (100.4%)
15	21.15 ^a (99.9%)	21.10 ^a (100.0%)
20	21.15 ^a (99.9%)	21.12 ^a (100.1%)
CV (%)	0.18	0.13

^{1/}ค่าเฉลี่ย 4 ซ้ำ

^{2/} ย่อยหลังจากอุณหภูมิบดถึง 370 °C นาน 45 นาที

^{3/} ย่อยหลังจากอุณหภูมิบดถึง 400 °C นาน 75 นาที ^{4/} $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ ที่ย่อยโดยไม่ใส่ Cr นาน 75 นาที

^{5/} เปอร์เซ็นต์การได้กลับคืน = ค่าที่วิเคราะห์ได้ \times 100/ค่าควบคุม

ตาราง 19 ปริมาณของสารละลายที่กลั่นได้ด้วยเครื่องกลั่นไอน้ำที่ใช้

เวลาในการกลั่น (นาทีก)	ปริมาณของ สารละลายที่กลั่นได้ (มล.)	อัตราเร็วในการ กลั่น (มล./นาทีก)	เปอร์เซ็นต์การได้กลับคืนของไนโตรเจน ใน $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ ^{1/}	
			370 °C, $\text{K}_2\text{SO}_4/\text{H}_2\text{SO}_4$ 1.5:1 ^{2/}	400 °C, $\text{K}_2\text{SO}_4/\text{H}_2\text{SO}_4$ 1:1 ^{3/}
			เปอร์เซ็นต์การได้ กลับคืน	เปอร์เซ็นต์การได้ กลับคืน
5	76	15.2	97.2	95.3
10	156	15.6	99.9	100.4
15	234	15.6	99.9	100.0
20	316	15.8	99.9	100.1

^{1/} ค่าเฉลี่ย 4 ชั่วโมง^{2/} ย่อยหลังจากอุณหภูมิบดถึง 370 °C นาน 45 นาที^{3/} ย่อยหลังจากอุณหภูมิบดถึง 400 °C นาน 75 นาที

อุณหภูมิของสารละลายตัวอย่างที่ถูกย่อยในสภาวะต่าง ๆ

อุณหภูมิของสารละลายที่ย่อยจะแตกต่างกันขึ้นกับปัจจัย 3 ปัจจัย คือ ระยะเวลาหลังจากอุณหภูมิบดที่ย่อยสุดท้าย อัตราส่วนของเกลือต่อกรด และอุณหภูมิของบดที่ย่อยที่ใช้ (ตาราง 20, 21 และ 22) เวลาที่เพิ่มขึ้นหลังจากอุณหภูมิบดที่ย่อยสุดท้ายตั้งแต่ 10 นาที ไปจนถึง 120 นาที จะทำให้อุณหภูมิของสารละลายเพิ่มขึ้น 2 ถึง 5 °C ในขณะที่อัตราส่วนของเกลือต่อกรดที่เพิ่มขึ้นจาก 0.5:1 ไปถึง 1.5:1 ก็จะทำให้อุณหภูมิของสารละลายเพิ่มขึ้น จากค่าเฉลี่ย 271 ไปเป็น 289 °C ถ้าใช้ อุณหภูมิของบดที่ย่อย 300 °C (ตาราง 20) จากค่าเฉลี่ย 336 ไปเป็น 359 °C ถ้าใช้ อุณหภูมิของ บดที่ย่อย 370 °C (ตาราง 21) และจากค่าเฉลี่ย 338 ไปเป็น 382 °C ถ้าใช้ อุณหภูมิของบดที่ย่อย 400 °C (ตาราง 22)

McKenzie and Wallace (1954) ทดลองให้เห็นว่าพื้นฐานที่สำคัญในการย่อยโดยวิธี เกลดคาร์ทให้สมบูรณ์และเร็ว คือ ความสัมพันธ์ของอุณหภูมิสารละลาย และเวลาในการย่อย การ ทดลองนี้ก็เช่นกัน เมื่อนำผลการทดลองใน ตาราง 16 และ 17 มารวมกับผลการวัดอุณหภูมิของ

สารละลาย (ตาราง 20, 21 และ 22) เป็นตาราง 23 พบว่า ถ้าใช้อัตราส่วนของเกลือต่อกรด 1.5:1 อุณหภูมิของบดลือกย่อย 370 °C อุณหภูมิของสารละลายจะเป็น 359 °C ทำให้สารเชิงซ้อน Cr-NH_4^+ จะคลายตัวได้เกือบหมด ได้ในโตรเจนกลับคืนมากกว่า 99 เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้าใช้อัตราส่วนของเกลือต่อกรด 1:1 อุณหภูมิของบดลือกย่อย 400 °C อุณหภูมิของสารละลายจะเป็น 376 °C ทำให้สารเชิงซ้อน Cr-NH_4^+ คลายตัวได้หมด ได้ในโตรเจนกลับคืนหมด 100 เปอร์เซ็นต์ ตาราง 24 ชี้ให้เห็นว่า แม้อุณหภูมิของสารละลายจะสูงพอ ก็ต้องใช้เวลาในการย่อยต่อไปหลังจากอุณหภูมิของบดลือกย่อยสุดท้ายแล้วอย่างน้อย 45 นาที สารเชิงซ้อน Cr-NH_4^+ คลายตัวจึงจะสมบูรณ์

ตาราง 20 อุณหภูมิของสารละลายตัวอย่างของอัตราส่วนของเกลือต่อกรดต่างๆ โดยใช้อุณหภูมิบดลือกย่อย 300 °C

เวลาย่อย หลังจาก อุณหภูมิบดลือก 300 °C (นาที)	อุณหภูมิของสารละลาย (°C)				
	$\text{K}_2\text{SO}_4/\text{H}_2\text{SO}_4$ (กรัม/มล.)				
	0.5:1	0.75:1	1:1	1.25:1	1.5:1
10	270	274	282	286	288
25	270	275	283	287	288
45	272	275	285	288	290
75	272	275	285	288	290
120	272	275	285	289	291
Mean	271	275	284	288	289

ตาราง 21 อุณหภูมิของสารละลายตัวอย่างของอัตราส่วนของเกลือต่อกรดต่างๆ โดยใช้อุณหภูมิ
บดลือกย่อย 370 °C

เวลาย่อย	อุณหภูมิของสารละลาย (°C)				
หลังจาก	K ₂ SO ₄ / H ₂ SO ₄ (กรัม/มล.)				
อุณหภูมิบดลือก 370 °C (นาที)	0.5:1	0.75:1	1:1	1.25:1	1.5:1
10	331	343	348	350	357
25	337	345	349	352	358
45	337	347	350	355	359
75	338	347	350	355	359
120	338	347	351	355	359
Mean	336	346	350	353	359

ตาราง 22 อุณหภูมิของสารละลายตัวอย่างของอัตราส่วนของเกลือต่อกรดต่างๆ โดยใช้อุณหภูมิ
บดลือกย่อย 400 °C

เวลาย่อย	อุณหภูมิของสารละลาย (°C)				
หลังจาก	K ₂ SO ₄ / H ₂ SO ₄ (กรัม/มล.)				
อุณหภูมิบดลือก 400 °C (นาที)	0.5:1	0.75:1	1:1	1.25:1	1.5:1
10	337	360	376	379	380
25	338	361	376	380	382
45	338	361	376	382	383
75	338	363	376	382	383
120	340	363	376	382	383
Mean	338	362	376	381	382

ตาราง 23 อุณหภูมิของสารละลายที่อุณหภูมิของบดลือกย่อยต่างๆต่อเปอร์เซ็นต์การได้กลับคืนของ
ไนโตรเจนใน $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$

$\text{K}_2\text{SO}_4/$ H_2SO_4 (กรัม/ มล.)	อุณหภูมิบดลือก 300 °C		อุณหภูมิบดลือก 370 °C		อุณหภูมิบดลือก 400 °C	
	อุณหภูมิ สารละลาย (°C)	เปอร์เซ็นต์ การได้ กลับคืน	อุณหภูมิ สารละลาย (°C)	เปอร์เซ็นต์ การได้ กลับคืน	อุณหภูมิ สารละลาย (°C)	เปอร์เซ็นต์ การได้ กลับคืน
0.5:1	272	91.5	338	92.8	338	94.3
0.75:1	275	94.2	347	96.5	363	99.2
1:1	285	94.1	350	98.7	376	99.9
1.25:1	288	95.3	355	99.5	382	100.0
1.5:1	290	95.1	359	99.6	383	100.0

ตาราง 24 ผลของระยะเวลาในการย่อยหลังจากอุณหภูมิบดลือกย่อยสุดท้าย และอุณหภูมิของ
สารละลายตัวอย่าง ต่อเปอร์เซ็นต์การได้กลับคืนของไนโตรเจนใน $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$

เวลาย่อยหลังจาก อุณหภูมิบดลือก สุดท้าย (นาที)	อุณหภูมิบดลือก 370 °C, $\text{K}_2\text{SO}_4/\text{H}_2\text{SO}_4$ 1.5:1		อุณหภูมิบดลือก 400 °C, $\text{K}_2\text{SO}_4/\text{H}_2\text{SO}_4$ 1:1	
	อุณหภูมิสารละลาย (°C)	เปอร์เซ็นต์ การได้ กลับคืน	อุณหภูมิสารละลาย (°C)	เปอร์เซ็นต์ การได้ กลับคืน
10	357	90.8	376	97.0
25	358	99.2	376	98.4
45	359	100.0	376	100.0
75	359	99.9	376	99.8
120	359	99.9	376	99.7

การวิเคราะห์ไนโตรเจนในปุ๋ย และสารมาตรฐานโดยวิธีโมดิฟายด์คอมพรีเฮนซีฟที่ปรับเปลี่ยน

1. การวิเคราะห์ปุ๋ย

ตัวอย่างปุ๋ย 5 ชนิด จะถูกนำไปย่อยด้วยบล็อกในสภาวะการย่อย 2 แบบ ได้แก่

1. การใช้อัตราส่วนของเกล็ดต่อกรด 1.5:1 อุณหภูมิของบล็อกย่อย 370°C เวลาย่อย 45 นาที
 2. การใช้อัตราส่วนของเกล็ดต่อกรด 1:1 อุณหภูมิของบล็อกย่อย 400°C เวลาย่อย 75 นาที
- ต่อจากนั้นจึงกลั่นกับด่างด้วยเครื่องกลั่นไอน้ำเป็นเวลา 10 นาที แล้วเปรียบเทียบผลที่วิเคราะห์ได้กับผลรวมของแอมโมเนียมและไนเตรท-ไนโตรเจน $[(\text{NH}_4^+ + \text{NO}_3^-)\text{-N}]$ ในปุ๋ย เหล่านี้ดัง ตาราง 25 และ 26

ตาราง 25 เป็นการเปรียบเทียบค่า $[(\text{NH}_4^+ + \text{NO}_3^-)\text{-N}]$ (ใช้ Devarda's alloy และด่างในการกลั่นด้วยไอน้ำ) กับผลวิเคราะห์ของการย่อยโดยใช้อัตราส่วนเกล็ดต่อกรด 1.5:1 อุณหภูมิบล็อกย่อย 370°C ย่อยนาน 45 นาที เมื่อทดสอบสถิติโดยการทดสอบแบบจับคู่ (Pair T-test) ที่ degree of freedom (df) เท่ากับ 4 จะได้ค่า $t=1.31$ ซึ่งน้อยกว่าค่า $t_{(0.05,4)}=2.776$ แสดงว่า ค่าที่ได้จากวิธีการทั้งสองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 26 เป็นการเปรียบเทียบค่า $[(\text{NH}_4^+ + \text{NO}_3^-)\text{-N}]$ กับค่าวิเคราะห์ที่ได้จากการย่อยโดยใช้อัตราส่วนเกล็ดต่อกรด 1:1 อุณหภูมิบล็อกย่อย 400°C และย่อยนาน 75 นาที เมื่อทำการทดสอบแบบจับคู่ที่ $df=4$ ได้ค่า $t=2.26$ น้อยกว่าค่า $t_{(0.05,4)}=2.776$ จึงสรุปได้ว่าการวิเคราะห์แบบโมดิฟายด์คอมพรีเฮนซีฟ ที่ปรับเปลี่ยนไม่ต่างจากการวิเคราะห์ผลรวมของ $(\text{NH}_4^+ + \text{NO}_3^-)\text{-N}$

ตาราง 25 ค่าไนโตรเจนในปุ๋ยที่ย่อยโดยใช้อัตราส่วนเกลือต่อกรด 1.5:1 อุณหภูมิบดกย่อย 370 °C และย่อยนาน 45 นาที เปรียบเทียบกับค่า $[(\text{NH}_4^+ + \text{NO}_3^-) - \text{N}]$

ชนิดปุ๋ย	ค่าไนโตรเจน ^{1/} (เปอร์เซ็นต์)	
	$(\text{NH}_4^+ + \text{NO}_3^-) - \text{N}$ ^{2/}	370 °C, $\text{K}_2\text{SO}_4 / \text{H}_2\text{SO}_4$ 1.5:1 ^{3/}
NH_4NO_3	34.50	34.30
15-15-15 ตราเรือใบ	14.45	14.37
25-7-7 ตราเรือใบ	22.85	22.84
14-14-21 ตราเรือใบ	13.60	13.61
8-24-24 ตรากระต่าย	7.40	7.38

^{1/}ค่าเฉลี่ย 4 ซ้ำ

^{2/} กลั่นไอน้ำโดยใช้ Devarda's alloy 0.2 กรัม และใช้ NaOH 10 M 1 มล.

^{3/} ย่อยหลังจากอุณหภูมิบดกถึง 370 °C นาน 45 นาที

ตาราง 26 ค่าไนโตรเจนในปุ๋ยที่ย่อยโดยใช้อัตราส่วนเกลือต่อกรด 1:1 อุณหภูมิบดกย่อย 400 °C และย่อยนาน 75 นาที เปรียบเทียบกับค่า $[(\text{NH}_4^+ + \text{NO}_3^-) - \text{N}]$

ชนิดปุ๋ย	ค่าไนโตรเจน ^{1/} (เปอร์เซ็นต์)	
	$(\text{NH}_4^+ + \text{NO}_3^-) - \text{N}$ ^{2/}	400 °C, $\text{K}_2\text{SO}_4 / \text{H}_2\text{SO}_4$ 1.5:1 ^{3/}
NH_4NO_3	34.50	34.50
15-15-15 ตราเรือใบ	14.45	14.38
25-7-7 ตราเรือใบ	22.85	22.83
14-14-21 ตราเรือใบ	13.60	13.55
8-24-24 ตรากระต่าย	7.40	7.34

^{1/}ค่าเฉลี่ย 4 ซ้ำ

^{2/} กลั่นไอน้ำโดยใช้ Devarda's alloy 0.2 กรัม และใช้ NaOH 10 M 1 มล.

^{3/} ย่อยหลังจากอุณหภูมิบดกถึง 400 °C นาน 75 นาที

2. การวิเคราะห์สารมาตรฐานที่ย่อยยาก

ตัวอย่างสารมาตรฐานที่ย่อยยาก 3 ชนิด คือ L-Lysine HCl, L-Tryptophan และ Nicotinic acid จะถูกนำมาวิเคราะห์ในโตรเจนโดยวิธีโมดิฟายด์คอมพรีเฮนซีฟในสภาวะการย่อย 2 แบบเหมือนกับที่ใช้ในปุ๋ย ผลการวิเคราะห์ในโตรเจนที่ได้จะนำไปเปรียบเทียบกับค่าในโตรเจนในสารมาตรฐานเหล่านั้นทางทฤษฎี (theoretical value) โดยใช้การทดสอบแบบจับคู่ที่ $df = 2$ ตาราง 27 เป็นการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ในโตรเจนทางทฤษฎีในสารมาตรฐาน กับผลวิเคราะห์จากการย่อยโดยใช้อัตราส่วนเกลือต่อกรด 1.5:1 อุณหภูมิบดล้อย่อย 370°C ย่อยนาน 45 นาที เมื่อใช้การทดสอบแบบจับคู่ได้ค่า $t = 8.76$ ซึ่งมากกว่าค่า $t_{(0.05,2)} = 4.303$ แสดงว่าการวิเคราะห์ด้วยวิธีดังกล่าวให้ค่าในโตรเจนแตกต่างกับค่าในโตรเจนทางทฤษฎีในสารมาตรฐาน เนื่องจากสารมาตรฐานเหล่านี้เป็นสารที่ย่อยยาก ต้องใช้อุณหภูมิของบดล้อย่อยที่สูง และใช้ระยะเวลาในการย่อยให้นานขึ้นจึงทำให้สารดังกล่าวสลายตัวได้ดี (McKenzie and Wallace, 1954; Bremner, 1960; Kane and Fitzpatrick, 1990)

แต่เมื่อใช้อัตราส่วนเกลือต่อกรด 1:1 อุณหภูมิบดล้อย่อย 400°C ย่อยนาน 75 นาที เปรียบเทียบกับค่าในโตรเจนทางทฤษฎีในสารมาตรฐานดังตาราง 28 และวิเคราะห์สถิติได้ค่า $t = 3.27$ ซึ่งน้อยกว่าค่า $t_{(0.05,2)} = 4.303$ แสดงว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสรุปได้ว่าการย่อยโดยใช้อุณหภูมิสูงขึ้น อัตราส่วนของเกลือต่อกรดมากขึ้น และเวลาที่ย่อยนานขึ้น ทำให้สารที่ย่อยยากสามารถย่อยออกมาได้สมบูรณ์

ตาราง 27 ค่าไนโตรเจนในสารมาตรฐานที่ย่อยยากจากวิเคราะห์โดยใช้อัตราส่วนเกลือต่อกรด 1.5:1 อุณหภูมิบดลือกย่อย 370 °C ย่อยต่อ 45 นาที

สารมาตรฐาน	ค่าไนโตรเจนทางทฤษฎี (เปอร์เซ็นต์)	ค่าไนโตรเจน ^{1/} (เปอร์เซ็นต์)
		370 °C, K ₂ SO ₄ /H ₂ SO ₄ 1.5:1 ^{2/}
L-Lysine HCl	15.35	14.42
L-Tryptophan	13.73	13.10
Nicotinic acid	11.38	10.5

^{1/}ค่าเฉลี่ย 4 ซ้ำ

^{2/} ย่อยหลังจากอุณหภูมิบดลือกถึง 370 °C นาน 45 นาที

ตาราง 28 ค่าไนโตรเจนในสารมาตรฐานที่ย่อยยากจากการวิเคราะห์โดยใช้อัตราส่วนเกลือต่อกรด 1:1 อุณหภูมิบดลือกย่อย 400 °C ย่อยนาน 75 นาที

สารมาตรฐาน	ค่าไนโตรเจนทางทฤษฎี (เปอร์เซ็นต์)	ค่าไนโตรเจน ^{1/}
		400 °C, K ₂ SO ₄ /H ₂ SO ₄ 1:1 ^{2/}
L-Lysine HCl	15.35	14.93
L-Tryptophan	13.73	13.37
Nicotinic acid	11.38	11.26

^{1/}ค่าเฉลี่ย 4 ซ้ำ

^{2/} ย่อยหลังจากอุณหภูมิบดลือกถึง 400 °C นาน 75 นาที

ข้อมูลเพิ่มเติม

การเกิดสารเชิงซ้อนของทองแดง (Copper)

ทองแดงที่มีอยู่ใน CuSO₄·5H₂O ซึ่งใช้เป็นคะตะลิสต์ในการย่อยสามารถเกิดสารเชิงซ้อนกับ NH₄⁺ และมีผลต่อการวิเคราะห์ด้วยวิธีเคลดดาห์ลด้วย ดังผลในตาราง 29 การใช้ H₂SO₄ หรือ H₂SO₄ + K₂SO₄ ย่อยตัวอย่าง (NH₄)₂SO₄ โดยใช้อุณหภูมิบดลือกย่อย 370 °C และย่อยนาน 75 นาที ได้ค่าไนโตรเจนไม่แตกต่างกัน คือ 21.15 เปอร์เซ็นต์ แต่เมื่อมีการเติม CuSO₄·5H₂O ลงไปด้วย ค่าไนโตรเจนที่ได้ลดลงต่ำกว่าการไม่ใส่อย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่า ทองแดงเกิดสารเชิงซ้อนกับ NH₄⁺ และทำให้เกิดปัญหาในการปลดปล่อย NH₄⁺ ออกมาในระหว่างการกลั่นด้วยไอน้ำ คล้ายๆกับโครเมียม แต่ผลของสารเชิงซ้อนของ

ทองแดง และ NH_4^+ น้อยกว่ามากจนดูเหมือนไม่มีความสำคัญ ดังจะเห็นได้จากเมื่อใส่ $\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$ ลงไปใน H_2SO_4 ซึ่งมีจุดเดือดหรืออุณหภูมิของสารละลาย 330°C จะมีผลทำให้ค่าไนโตรเจนลดลงจาก 21.15 เปอร์เซ็นต์ เหลือ 21.08 เปอร์เซ็นต์ แต่เมื่อใส่ K_2SO_4 เพื่อเพิ่มจุดเดือดของสารละลาย ทำให้ได้ค่าไนโตรเจนเพิ่มขึ้นเป็น 21.11 เปอร์เซ็นต์ เกือบใกล้เคียงกับที่ไม่ใส่แล้ว

ตาราง 29 ผลของการเกิดสารเชิงซ้อนของทองแดงต่อเปอร์เซ็นต์การได้กลับคืนของไนโตรเจนใน $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$

ทรีเมนต์	เปอร์เซ็นต์การได้กลับคืนของไนโตรเจนใน $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$ ^{1/}
H_2SO_4 4 ml (control)	21.15 ^a
$\text{H}_2\text{SO}_4 + \text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$ ^{0.12 g}	21.08 ^b
$\text{H}_2\text{SO}_4 + \text{K}_2\text{SO}_4$ ^{3 g}	21.14 ^a
$\text{H}_2\text{SO}_4 + \text{K}_2\text{SO}_4 + \text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$	21.11 ^{ab}
CV (%)	0.12

^{1/}ค่าเฉลี่ย 4 ซ้ำของการย่อยโดยใช้อุณหภูมิบดย่อย 370°C นาน 75 นาที